

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 76.787 van 4 november 1998
in de zaak A. 79.380/IX-1299.**

In zake : Hilda PEETERS,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. LAHOUSSE,
kantoor houdende te MECHELEN,
Frans Halsvest 33/1

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn van SINT-KATELIJNE-WAVER.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Hilda PEETERS
op 15 juli 1998 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van
18 maart 1998 van de raad voor maatschappelijk welzijn
van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn
van Sint-Katelijne-Waver waarbij zij met ingang van
19 maart 1998 in disponibilliteit wordt gesteld wegens
ambtsontheffing in het belang van de dienst;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernie-
tiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 21 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 oktober 1998;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LAHOUSSE, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat P. GEUENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur J. STEVENS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoekster is sinds 3 maart 1969 in dienst van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van Sint-Katelijne-Waver. Zij is tewerkgesteld in het bejaardentehuis dat door het centrum wordt bestuurd. Aanvankelijk is zij tijdelijk aangesteld als "ongeschoolde meid"; met ingang van 1 januari 1975 wordt zij "onder bediendencontract" benoemd tot bejaardenhelpster.

1.2. Op 18 februari 1998 beslist de raad voor maatschappelijk welzijn "een voorstel naar (verzoekster) toe te formuleren houdende de in disponibiliteit stelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst" en verzoekster hierover te horen op de eerstvolgende vergadering.

Het voorstel steunt op de volgende motieven :

"Gelet op het feit dat mevrouw Hilda PEETERS sinds 1969 werkzaam is bij de coo later het ocmw als schoonmaakster sinds 1969 en als gezins- en bejaardenhelpster sinds 1975;

Overwegende dat er op dat ogenblik slechts een 30 tal bedden waren in het rusthuis;

Gelet op het feit dat de toestand van toen in het rusthuis niet meer te vergelijken is met de huidige toestand :

24 demente bejaarden, 24 zwaar zorgbehoeftige bejaarden, 20 zorgbehoeftige bejaarden en 24 semi- en valide bejaarden;

Overwegende dat de manier van werken en verzorgen zeer sterk is geëvolueerd;

Overwegende dat mevrouw PEETERS deze situatie helemaal niet aankan;

Gelet op de verschillende gesprekken dd. 18 juli 1995; 13 december 1996; 15 augustus 1997; 12 september 1997; 29 december 1997; 23 februari 1998 met betrokkene met de verantwoordelijke van de afdeling, de directie van het rusthuis, de secretaris, de voorzitter;

Overwegende dat er reeds verschillende pogingen zijn ondernomen om het werk van betrokkene te verlichten;

Overwegende dat zij geen late diensten en nachtdiensten meer doet;

Overwegende dat zij halftijds pedicure mocht doen;

Overwegende dat zij refterdienst mocht doen;

Gelet op het feit dat er heel wat collega's zijn die eigenlijk niet meer willen werken met haar omdat mevrouw PEETERS zeer onzeker en onbetrouwbaar overkomt;

Gelet op de verschillende incidenten die er zijn geweest sinds een drietal jaren :

- zij kijkt rustig TV wanneer zij eigenlijk permanente moet doen op de dementen-afdeling;
- zij neemt te pas en te onpas medicatie die zij van thuis meebrengt;
- zij 'vergeet' haar bril te dragen waardoor reeds heel wat vergissingen zijn gebeurd die telkens moeten worden rechtgezet door haar collega's, dat zelfs collega's haar eigen verslag moeten lezen;
- zij neemt per vergissing HAC in, in plaats van haar hoestsiroop cfr. de gebeurtenissen na het functioneringsgesprek dd. 13 december 1996;
- zij gebruikt een defecte badlift, alhoewel haar meermaals werd gemeld dit niet te doen, waardoor een bewoner gevallen is die zij zelf niet meer kon rechtekrijgen en de hulp moest inroepen van collega's cfr. de gebeurtenissen dd. 20 mei 1996;
- zij werkt enorm traag en weigert hulp te verlenen aan collega's omdat ze dit zagezegd fysiek niet meer aankan;

- zij voelt zich steeds geïsoleerd door de 'jongere soort die eigenlijk niet meer met hun hart werken';
- zij kruipt bestendig in de slachtofferrol wanneer haar weer eens op een tekortkoming wordt gewezen;
- zij geeft op eigen initiatief medicatie die absoluut niet mag worden gegeven en waarvan zij eigenlijk niemand op voorhand van op de hoogte brengt en die ook niet werd voorgeschreven door de huisarts cfr. de gebeurtenissen dd. 21 juli 1997 en 25 juli 1997;
- zij negeert voorschriften en geeft haar eigen individuele medicatie aan bewoners die pijn hebben dd. 21 juli 1997 en 25 juli 1997;
- zij kan absoluut niet meer alleen werken omdat zij in alles moet worden gecontroleerd;
- zij creëert een chaotische toestand in de refter waardoor het noodzakelijk is dat het keukenpersoneel in haar plaats de mensen eten moet geven en in de mate van het mogelijke nog warme koffie of thee moet geven omdat zij binnen de gestelde periode van 1,5 uur tot 2 uur niet rond geraakt cfr. de gebeurtenissen dd. november, december 1996;

Overwegende dat wij een volledige bespreking hebben gehouden in verband met deze problematiek binnen het vast bureau;

Overwegende dat de menselijke en sociale factor in dit 'dossier' voor het bestuur van primordiaal belang is;

Gelet op het feit dat betrokkene niet wil inspelen op het aanbod om een voltijdse of halftijdse loopbaanonderbreking te vragen;

Gelet op het feit dat betrokkene niet wil inspelen op het aanbod om een vervroegde halftijdse uittreding te vragen;

Overwegende dat wij een menselijke en een sociaal te verrechtvaardigen oplossing willen bieden aan deze problematiek;

Overwegende dat de verantwoordelijken van het rusthuis de verantwoordelijkheid niet meer willen dragen om betrokken personeelslid nog te laten werken met bejaarden;

Gelet op het feit dat wij als bestuur eigenlijk niet langer de verantwoordelijkheid willen dragen om betrokkene te laten werken met bewoners van het rusthuis of cliënten van de buitendienst;

Overwegende dat wij ook geen andere tewerkstelling kunnen aanbieden om betrokkene verder te laten werken aan het ocmw;".

1.3. Op 23 februari 1998 wordt verzoekster in een gesprek met de voorzitter en de secretaris van het OCMW en met de directrice van het bejaardentehuis ingelicht over het voornoemde voorstel.

1.4. Met een aangetekende brief van 4 maart 1998 wordt verzoekster opgeroepen om, "op basis van de besprekingen in de raad voor maatschappelijk welzijn dd. 18 februari 1998", op 18 maart 1998 om 20.00 uur door de raad voor maatschappelijk welzijn te worden gehoord.

1.5. Met een brief van 7 februari (lees : maart) 1998 meldt verzoekster dat zij op de vergadering van 18 maart 1998 aanwezig zal zijn.

1.6. Met een faxbericht van 17 maart 1998 stelt de raadsman van verzoekster het OCMW ervan in kennis dat hij verzoekster tijdens het verhoor zal bijstaan. Hij vraagt tevens hem het administratief dossier te laten worden.

1.7. Op 18 maart 1998 wordt het administratief dossier van verzoekster per fax aan de raadsman van verzoekster toegezonden.

1.8. Dezelfde dag 's avonds worden verzoekster en haar raadsman door de raad voor maatschappelijk welzijn gehoord. Van het verhoor wordt een verslag opgesteld dat voor eventuele opmerkingen aan de raadsman van verzoekster wordt overgelegd. Noch verzoekster, noch haar raadsman maken er opmerkingen over.

1.9. De raad voor maatschappelijk welzijn besluit nog op 18 maart 1998 met unanimitéit verzoekster in disponibiliteit te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst.

De motivering van deze beslissing vangt aan als volgt :

"Overwegende dat mevrouw PEETERS nooit werd gedwongen om de verschillende voorstellen van loopbaanonderbreking te aanvaarden maar dat deze voorstellen telkenmale met haar werden besproken;

Overwegende dat mevrouw PEETERS steeds dezelfde verdachtmakingen blijft maken naar de secretaris, het rusthuis en verschillende collega's;

Overwegende dat op basis van de verschillende schriftelijke en mondelinge evaluaties van betrokkene kan worden gesteld dat mevrouw PEETERS niet meer optimaal kan functioneren binnen de instelling;

Overwegende dat zij steevast blijft weigeren om eender welk papier te ondertekenen;

Overwegende dat zij wel fotokopieën van de evaluatieverslagen heeft meegenomen maar dat zij dat nu niet bekend maakt;".

Dat er vervolgens, wat bijgewerkt, de lijst uit het voorstel van 18 februari 1998 wordt hernomen van pogingen om verzoeksters werk te verlichten. Daarna wordt, hier en daar wat gepreciseerd, de lijst hernomen van de incidenten die in het voorstel van 18 februari 1998 zijn opgesomd. De motivering gaat dan voort als volgt :

"Gelet op de vele mondelinge verdachtmakingen naar jongere collega's toe;

Gelet op de verschillende verdachtmakingen naar en de verantwoordelijke van de afdelingen, mevrouw Bea DE RIDDER, gegradueerd verpleegkundige en mevrouw Terry CORBEEL, gebrevetteerd verpleegkundige en de secretaris;

Overwegende de verschillende gesprekken met betrokkene en met de secretaris en met de voorzitter en met de directrice van het rusthuis;

Overwegende dat er telkens met nieuwe moed en te goeder trouw haar het vertrouwen werd gegeven om te blijven werken;

Overwegende dat er in deze situatie geen verbetering te merken was integendeel;

Overwegende dat met de invoering van het nieuw personeelsstatuut de werkgever de verplichting heeft om met personeelsleden die minder of slecht presteren een functioneringsgesprek te hebben;

Overwegende dat dit meermaals is gebeurd en met de directrice en met de secretaris en met de voorzitter van het ocmw;

Overwegende dat zij telkens de indruk geeft niet aanwezig te zijn en totaal niet te begrijpen waar het over gaat;

Overwegende dat zij steevast herhaalt dat zij goed werkt en dat het de anderen zijn die niet met haar kunnen of willen werken;

Gelet op de twee evaluatieverslagen van betrokkene die zij telkens weigerde te tekenen;

Overwegende dat er nooit of nooit druk werd uitgeoefend op betrokkene door wie dan ook om deze verslagen al of niet te tekenen;

Gelet op de verschillende signalen van de verantwoordelijken van de diensten en van de directrice van het rusthuis dat het niet langer te verantwoorden bleef naar de collega's toe en naar de bewoners toe om mevrouw PEETERS te laten werken;

Gelet op de verschillende opmerkingen van de raadsleden na de hoorzitting in verband met het optreden van mevrouw PEETERS :

- zij lijkt onder de medicatie te zitten;
- zij praat haar eigen falen goed door te pas en te onpas de fouten van anderen aan te halen;
- in zo iemand kunt ge geen vertrouwen meer hebben;
- ...

Gelet op de verschillende informele contacten met de heer VAN HOORENBEECK van het CCOD aangaande de problematiek met betrokkene;

Gelet op het telefonisch onderhoud van de heer VAN HOORENBEECK en de directrice van het rusthuis dd. 16 maart 1998 waarbij te kennen werd gegeven dat het CCOD betrokkene niet langer zelf wenste te verdedigen;

Overwegende dat betrokkene zich zelf steeds maar blijft voorstellen als zijnde een slachtoffer dat weg moet en altijd opnieuw wordt gezocht;

Overwegende dat de menselijke en de sociale factor in dit 'dossier' voor het bestuur van primordiaal belang is;

Overwegende dat er een menselijke en een sociaal te verrechtvaardigen oplossing moet worden gevonden en geboden aan betrokkene;

Gelet op het feit dat er opnieuw wordt bevestigd dat de verantwoordelijken van de diensten en de directrice van het rusthuis niet langer de verantwoordelijkheid willen dragen voor mevrouw PEETERS en het niet langer verantwoord is om haar te laten werken met bewoners;

Gelet op het feit dat het bestuur de verantwoordelijkheid niet wil dragen om betrokkene nog te laten werken met bewoners van het rusthuis maar ook niet met cliënten van de buitendiensten;

Overwegende dat er geen andere mogelijkheid meer rest om mevrouw PEETERS in een andere functie te werk te stellen binnen het ocmw;".

Het is deze beslissing die het voorwerp uitmaakt van de vordering tot schorsing.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoekster een "eerste" middel, waar zij echter geen tweede doet op volgen, neemt "uit de schending van de hoorplicht, het zorgvuldigheids-, redelijkheids- en motiveringsbeginsel;

doordat de beslissing a quo verzoekster in disponibiliteit heeft gesteld in het belang van de dienst zonder verzoekster de mogelijkheid te verlenen haar verweermiddelen en de juiste feitelijkeheden weer te geven;

terwijl verweerster tot taak heeft de beginselen van behoorlijk bestuur te respecteren teneinde beslissingen te vermijden die gebaseerd zijn (op) foutieve en/of niet bewezen feitelijkeheden";

2.2. Overwegende dat men zich tevergeefs afvraagt hoe met één onwettigheid tegelijk de hoorplicht, het zogenaamde zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel geschonden kunnen zijn;

Overwegende dat in haar "toelichting" bij haar enig middel verzoekster wel de schending van de diverse door haar opgesomde rechtsregels enigermate diversifieert;

2.3.1. Overwegende dat zij het strijdig acht met het zorgvuldigheidsbeginsel -waaraan zij een apart bestaan toekent al heeft de Raad in zijn arrest nr. 60.981, MUYLLAERT, van 15 juli 1996 geoordeeld dat een schending van het zogenaamde zorgvuldigheidsbeginsel opgaat in een schending van de materiële motiverings-

plicht- dat de verwerende partij bij haar feitenvinding haar, verzoekster, niet de mogelijkheid heeft geboden "om haar volledig relaas te geven van de feitelijkheden en de nodige getuigenverklaringen bij te brengen"; dat zij beweert dat als zij getuigenverklaringen pas heeft bijgebracht na kennisneming van de bestreden beslissing, dat hierdoor komt doordat zij eerst door middel van die beslissing kennis nam van "de ten laste gelegde feitelijkheden"; dat volgens haar die getuigenverklaringen het tegenovergestelde bewijzen van de tegen haar ingebrachte feitelijkheden;

2.3.2. Overwegende dat de getuigenverklaringen die verzoekster heeft voorgebracht nadat de aangevochten beslissing was genomen, vooral zoniet uitsluitend feiten betreffen die reeds voorkwamen in het dossier waarover zij op 18 maart 1998 gehoord werd, welk dossier voorafgaandelijk aan haar raadsman werd bezorgd; dat dus niet te begrijpen valt hoe verzoekster ernstig staande kan houden dat pas kennisneming van de bestreden beslissing haar ertoe kon brengen die getuigenverklaringen voor te brengen; dat het beroep op het zogenaamde zorgvuldigheidsbeginsel iedere ernst mist, ja door de verwerende partij "tergend" genoemd mag worden;

Overwegende voor het overige dat verzoekster op geen manier toelicht hoe de verwerende partij haar heeft belet haar volledig feitenrelaas te geven;

2.4.1. Overwegende dat hetgeen verzoekster aanbrengt ten aanzien van de schending van de hoorplicht, eigenlijk niet verschilt van hetgeen zij aanbrengt ten aanzien van de schending van het zogenaamde zorgvuldigheidsbeginsel; dat het dus evenmin ernstig kan worden opgenomen;

2.5.1. Overwegende dat een schending van het redelijkheidsbeginsel verzoekster hierin blijkt te zien

dat de getroffen maatregel "buiten alle verhouding staat ten aanzien van de 'bewezen' feitelijkheden";

2.5.2. Overwegende dat er slechts sprake is van een schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer een beslissing berust op op zich feitelijk juiste en rechte relevante motieven, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing;

Overwegende dat derhalve de vraag of de motieven "bewezen" zijn vreemd is aan het redelijkheidsbeginsel; dat dit beginsel immers maar aan de orde kan komen als de motieven feitelijk juist en dus bewezen zijn; dat verzoekster dus binnen het raam van een beroep op het redelijkheidsbeginsel geen twijfel kan zaaien over het bewezen zijn van de motieven door het adjectief "bewezen" tussen aanhalingstekens te plaatsen;

Overwegende dat wie de motieven van de bestreden beslissing toetst aan haar inhoud, zich onmogelijk geconfronteerd kan voelen met een beslissing die alle redelijkheid tart, waarvan het gewoon ondenkbaar is dat ze genomen is kunnen worden;

2.5.3. Overwegende dat wanneer verzoekster een schending van het motiveringsbeginsel hierin ziet "dat een vlekkeloze loopbaan van 28 jaar niet zomaar plots zonder enige motivatie kan beëindigd worden ingevolge disponibiliteit wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst", zij zich met de woorden "zonder enige motivatie" schuldig maakt aan een gratuite bewering en zodoende alle ernst aan haar aantijging ontnemt;

2.6. Overwegende dat het "eerste" middel van verzoekster iedere ernst mist; dat bij gebrek aan ernstige annulatiemiddelen de vordering moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier november 1900 achtennegentig, door :

de H.	J. BORRET,	voorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.